

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 154

гр. Пазарджик, 16.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Елеонора П. Серафимова

Членове: Александър Люб. Александров
Коста Ст. Стоянов

като разгледа докладваното от Александър Люб. Александров Въззивно
частно наказателно дело № 20225200600152 по описа за 2022 година

Производството е по глава XXII от НПК.

С Разпореждане № 32 от 28.03.2022г. съдия-докладчик по НОХД№ 787/2019 г при РС Пазарджик е оставил без разглеждане частната жалба от адв. Р.К. в качеството му на пълномощник на осъдения Г.Д. в частта в която обжалва Определение № 26004 от 15.03.2022г в частта, в която е отказано освобождаването на внесената от Д. парична гаранция в размер на 2000 лева и е върнал същата на подателя й. Със същото разпореждане съдът е прихванал в полза на бюджета на съдебната власт паричната сума от 440 лева от внесената като парична гаранция по ДП № 2/2017г по описа на НСлС София от Г. К. Д. сума от 2 000 лева.

Срещу разпореждането е постъпил частна жалба от адв. Р.К. с оплакване за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Прави се искане да се отмени обжалваното разпореждане и да се разгледа жалбата срещу определения № 26003 и 26004 от 15.03.2022г. по НОХД№ 787/2019г. по описа на РС Пазарджик.

Пред въззивната инстанция е депозирана и втора въззивна жалба от същия жалбоподател срещу Определение № 3 от 15.03.2022г, постановено по НОХД № 787/2019г по описа на РС Пазарджик, с което Г.Д. е осъден да заплати в полза на частния обвинител В.С.Н. парична сума в размер на 625 лева разноски. Формулирано е искане за отмяна на обжалваното определение. Обжалва се и Определение № 4 от 15.03.2022 г., постановено по същото НОХД №787/2019г с искане да бъде отменено като неправилно. В жалбата двете определения се сочат като такива без номера, но всъщност и двата съдебни акта са номерирани и съответно те са Определение № 3 и Определение № 4 и двете постановено на 15.03.2022г.

Съдът, като прецени изложените в частната жалбата против разпореждането на съдията докладчик с № 32 от 28.03.2022г. доводи и като взе предвид съдържанието на атакуваното разпореждане, намира следното:

С обжалвания съдебен акт съдията докладчик по НОХД № 787/2019 г е намерил, че депозираната частна жалба от адв. Р.К., е процесуално недопустима в частта с която е отказано освобождаване на внесената гаранция, във връзка с което са изложени обосновани съображения.

Изводите в разпореждането на РС Пазарджик се споделят от въззивния съд. Правилно съдията докладчик приема, че в случая атакуваното определение № 4 от 15.03.2022г., в частта, в която на основание чл. 416, ал. 5 от НПК е отказано да се освободи внесената гаранция в размер на 2000 лева, не подлежи на обжалване, тъй като в НПК не е предвидена такава възможност. Посочено е, че разпоредбата на чл. 309, ал. 6 във вр с ал. 5 от НПК е неотнормативна, тъй като съдът при постановяване на определението си в частта за отказ да освободи паричната гаранция е разгледал молбата по друг ред, съобразявайки разпоредбата на чл. 416, ал. 5 вр с ал. 4 от НПК, а по реда на чл. 309, ал. 1 от НПК се е произнесъл относно мярката за неотклонение.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изложените съображения на съдията –докладчик, както и тези досежно обстоятелството, че на основание чл. 416, ал. 5 от НПК ще следва вземанията за съдебни разноски в размер на 440 лева да бъдат насочени върху внесената от Г.Д. парична гаранция. Процесуалният закон категорично предвижда такава възможност, тъй като по замисъла на цитираната разпоредба е справедливо внесените като гаранция активи да послужат за постигането на заложените в НПК цели и в този смисъл разпоредбата чл. 416 ал. 5 от НПК представлява допълнително средство за закрила на правото на собственост на заплатилите разноски по делото държавни учреждения. Цитираната разпоредба е ясна и непротиворечива и съответства на целите, заложи в чл. 57 от НПК, тъй като с предвиждането на изрична процесуална възможност за използване на дадените като гаранция пари и ценни книжа за обезпечаване на изпълнението на задължението за заплащане на присъдените разноски по делото или за изпълнение на присъдата не само не се нарушава, а обратно – проявява се принципът на правовата държава

От друга страна, процесуалните действия по приложението на разпоредбата на чл. 416, ал. 5 от НПК, са извънinstancионни и в рамките на това производство законодателят не е предвидил възможност за осъществяване на съдебен контрол на акта на съда. Всичко това дава основание въззивния съд да приеме, че издаденото разпореждане на съдията докладчик по НОХД № 787/2019 г. от 28.03.2022г. под № 32, с което е оставена частната жалба без разглеждане е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

От друга страна, направеното служебно прихващане, което е

осъществено в случая от страна на районния съд, е неправилно, тъй като, според настоящия въззивен състав, такова процесуално действие следва да се реализира по предвидения в изпълнителното производство ред, каквато правна възможност не е предвидена в НПК. Същевременно пред въззивната инстанция не съществува правен способ посоченото действие да бъде изменено или отменено, тъй като в настоящото производство предмет на делото е правилността на разпореждането в частта, в която частната жалба е оставена без разглеждане.

По отношение на въззивна жалба срещу Определение № 3 от 15.03.2022г, постановено по НОХД № 787/2019г по описа на РС Пазарджик, с което Г.Д. е осъден да заплати в полза на частния обвинител В.С.Н. парична сума в размер на 625 лева разноски, съдът намира следното:

Настоящата инстанция счита направеното в жалбата оплакване за неправилност на атакуваното определение за неоснователно. Този извод следва от неправилното позоваване от страна на жалбоподателя на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от НПК. Съгласно посочената законова разпоредба когато подсъдимият бъде оправдан по някои от обвиненията, съдът го осъжда да заплати само разноските, направени по обвинението, по което е признат за виновен. Въпросната разпоредба визира случаите когато спрямо подсъдимият е внесен обвинителен акт за извършени повече от едно престъпления и същият е оправдан по някое/и от повдигнатите обвинения. Настоящият случай е именно такъв, доколкото по отношение на Г.Д. присъдата е била отменена в частта относно повдигнатото му обвинение за престъплението по чл.194, ал. 1, т. 4, но е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 137, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

При така установеното следва изводът, че процесуалният представител на частния обвинител Н. е изпълнил своите процесуални задължения, оказвайки необходимата му правна помощ по внесеното от РП Пазарджик обвинение като е постигнал задоволителен за него резултат по обвинението за извършеното престъпление по чл. 137 от НК. Няма спор, че адв. Л. в качеството му процесуален представител на частния обвинител е направил проучване на делото, изготвял е необходимите правни становища, жалби и присъствено е участвал в могобройните съдебни заседания, както пред първа, така и пред въззивна инстанция, обезпечавайки процесуалните интереси на конституирания по делото частен обвинител и постигайки удовлетворителен за него резултат. Първоинстанционният съд е съобразил всички тези обстоятелства и при вземане на решението си за присъждане в тежест на подс. Г.Д. направените разноски за процесуалния представител на частния обвинител по обвинението, за което е признат за виновен, правилно е съобразил и размерът на разноските, който следва да бъде заплатен съобразно уговореното възнаграждение в приложения към делото договор за правна помощ.

Ето защо, разгледаната жалба по същество се явява неоснователна и като такава се оставя без уважение, а съдебният акт като правилен и законосъобразен, ще следва да се потвърди.

По отношение на развитите оплаквания срещу **Определение № 4 от 15.03.2022г.**, постановено по НОХД № 787/2019г по описа на РС Пазарджик , настоящият въззивен съд намира, че развитите по-горе съображения във връзка с атакуваното Разпореждане № 32 от 28.03.2022г. са напълно относими поради идентичност на крайните правни изводи, поради което следва да се остави без разглеждане жалбата в частта ѝ, с която се иска отмяна на Определение № 4 от 15.03.2022г.

По изложените съображения

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 260032 от 28.03.2022г. съдия-докладчик по НОХД № 787/2019 г при РС Пазарджик

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 26003 от 15.03.2022г, постановено по НОХД № 787/2019г по описа на РС Пазарджик, с което Г.Д. е осъден да заплати в полза на частния обвинител В.С.Н. парична сума в размер на 625 лева разноски.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба срещу **Определение № 4 от 15.03.2022г.**, постановено по НОХД № 787/2019г по описа на РС Пазарджик.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____